

סבלנות – חי את העכשו (העבר אין העתיד עדין) - בכל דרכיך דעהו

מוסר אביך - פרק ב. בכל דרכיך דעהו

(משלי ג ו): "בכל דרכיך דעהו", צריך לבקש את הקב"ה בתוך הדרכים שהוא מתנהג בהם:

כשהוא עוסק בתפלה, אז יבקש את הקב"ה בהבנת עניני תפלתו וכונה רצויה באמונת הלב באותם הענינים של תפלתו, ולא יבקש את הידיעה בשעה ההיא בענינים אחרים, כי כיון שהוא עוסק בעבודה זו, הקב"ה כביכול שורה מצדו בזו העבודה דוקא, ובה ימצאנה ולא במקום אחר.

וכשהוא עוסק בתורה, יידע שימצא את הקב"ה בהיותו מעמיק ומעיין להבין דבר על בוריו ולזכור ולשנן היטיב, ובה הוא יודע אותו ית' בתורתו ולא באופן אחר, כי בשעה זו הוא מתגלה בעבודה זו.

וכן בהיותו עוסק בגמ"ח להיטיב לחברו, אז יבקש את הקב"ה רק בהעמקת עצה איך להיטיב לו טובה גדולה הגונה וקימת.

וכן בכל הדברים שעושה, הרי באמת אין דבר בעולם שאינו לכבודו ית' [7], על-כן כל מה שעושה יהיה הכל דברי מצותו ורצונו, ויבקש בהם את שמו ית', כשישתדל בכל שכלו וכחותיו לעשות את מה שהוא עושה בתכלית השלמות בכל צדדי השלמות, ונמצא שהוא יודע את השם יתברך בכל הדרכים.

והב' הוא ב' ה"בתוך", שבעצמותם של הדרכים הוא יודע את הקב"ה.

על-כן הוא (ברכות סג, א): "פרשה קטנה", שאין הצווי בה גדלות והרחבה של חכמות ומחשבות, אדרבא צמצום בדבר זה שהוא עסוק לבדו; ומכל מקום, "כל גופי תורה תלויים בה", כי בזה יעשה הכל כשורה, ומזה ימצא כבודו של הקב"ה בתכלית. ורמזו חז"ל בדבריהם (שבת י, א): "זמן תפלה לחוד וזמן תורה לחוד", והבן.

[הוספה מכתב יד קדשו: כשאדם פועל איזה דבר של שלימות, בין במחשבה בין במעשה, צריך לשמח בחלקו ולא ירדוף אז אחר דבר אחר, כי כל העולם כולו מתקפל לפניו אז דוקא בפרט זה].